

GODDELIJKE LEIDING

Hoe kan ik Gods wil weten?

Ds. B.A. Ramsbottom

Ds. B.A. Ramsbottom

Goddelijke Leiding

Hoe kan ik Gods wil weten?

TWEEDE NEDERLANDSE EDITIE

GOSPEL STANDARD TRUST PUBLICATIONS

Eerste editie maart 2023

Tweede editie juli 2023

© 1990 B.A. Ramsbottom. Alle rechten voorbehouden. Geen papieren of elektronische reproductie mag worden gemaakt door, anders dan de downloads van de website, zonder uitdrukkelijke toestemming van de auteur.

Origineel geprint onder ISBN 0 903556 88 X, door

Gospel Standard Trust Publications

12(b) Roundwood Lane,

Harpenden,

Herts. AL5 3DD

Verenigd Koninkrijk

Omslagontwerp: Foto van een snelweg in Nederland.

Alle citaten uit de Schrift zijn genomen uit de Statenvertaling.

INHOUDSOPGAVE

Voorwoord Vertaler.....	viii
1. Het Probleem.....	1
2. Gods Belofte.....	3
a. Enkele Beloften van God om Zijn Volk te Leiden.....	5
b. Enkele Gebeden voor Leiding.....	6
3. Valkuilen en Misstanden.....	8
1. De Bijbel openen en geloven dat het eerste woord waarop het oog valt het woord voor leiding is.....	8
2. Handelen op een plotselinge indruk van een tekst in de gedachten..	9
3. Handelen op een plotselinge indruk, maar geen tekst van de Schrift.	10
4. Handelen of we vrijheid voelen in het gebed of niet.....	11
5. Loten Werpen.....	11
6. De zaak kiezen die u het minst verlangt.....	12
7. Vragen om een nat en droog vlies.....	13
4. Hoe Kan ik Gods Wil Weten?.....	15
1. Het Woord van God.....	16
2. Persoonlijke Beoefening voor God.....	18
3. Openingen door de Voorzienigheid.....	20
5. Besluit.....	23

VOORWOORD VERTALER

De schrijver van dit boekje is ds. B.A. Ramsbottom. Hij was predikant binnen de Gospel Standard Strict Baptisten gemeenten. Dit is een behoudende groep kerken die in de prediking vooral de focus legt op bevindelijke prediking. Ramsbottom leefde van 1929 tot 2023. Hij nam een grote plaats in binnen deze gemeenten. Hij heeft verschillende boeken geschreven. Hierbij kunnen we denken aan levensbeschrijvingen, zoals die van William Gadsby. Ook heeft hij enkele kinderboeken op zijn naam staan.

In dit beknopte, maar krachtige boekje geeft Ramsbottom enkele aanwijzingen om Gods wil te onderscheiden. Hij toont eerst aan dat er onjuiste manieren zijn om die wil te proberen te weten te komen. Daarna geeft hij drie belangrijke punten waarbij iemand Gods wil op de juiste manier kan toetsen. Velen kunnen worstelen met deze vragen. Vanwege dat belang, heb ik het boekje vanuit het Engels naar het Nederlands vertaald. Ik hoop en wens dat het voor velen in de Nederlands sprekende wereld tot zegen mag zijn.

C. van Steenselen

Juli 2023

1. HET PROBLEEM

Hoe vaak zijn er tijden in ons leven, wanneer we niet weten wat we moeten doen! Er moet een beslissing genomen worden; er moet een keus gemaakt worden.

Het is niet altijd makkelijk om te weten wat juist is. Hier is een meisje. Een jongen heeft geschreven om haar uit te vragen. Ze voelt zich blij, ze vindt hem leuk; maar ze wil weten of het Gods wil voor haar is. Hier is een jongen. Hij zoekt een baan. Misschien zijn er twee verschillende banen, die hem allebei zijn aangeboden. Welke moet hij aannemen? Hoe kan hij het weten? Hij wil er zeker van zijn.

Het is niet altijd gemakkelijk om Gods wil voor ons te onderscheiden – in een grote of een kleine zaak. En dan zijn er tijden in ons leven, wanneer alles zo duidelijk lijkt te zijn en andere tijden wanneer helemaal niets duidelijk lijkt te zijn.

Als er, of een duidelijk gebod, of een duidelijk verbod zou zijn, zouden we dat moeten weten. Bijvoorbeeld, als het een goddeloze jongen is die een meisje mee vraagt, dan weet ze onmiddellijk (of zou moeten weten) dat het antwoord geen “ja” kan zijn. God heeft duidelijk gezegd: “Trekt niet een ander juk aan met de ongelovigen.” Of als één van de banen, die de jongen aangeboden wordt, onnodige Zondagsarbeid met zich mee brengt, weet de jongen (of zou moeten weten) dat hij geen “ja” kan zeggen. God heeft duidelijk gezegd, “Gedenkt den sabbatdag, dat gij dien heiligt.”

Maar het gaat om zulke zaken waar, noch de ene weg, noch

Het Probleem

de andere, specifiek goed of fout is. Er lijkt geen moreel uitgangspunt bij betrokken te zijn. Er is geen duidelijk gebod en ook niet een duidelijk verbod.

Misschien is de zaak heel belangrijk. Er hangt zoveel aan vast. En misschien kan het niet achterwege worden gelaten; spoedig is een antwoord nodig. Wat zal ik doen?

2. GODS BELOFTE

God heeft beloofd om Zijn volk te leiden. Hij heeft beloofd om hen in een rechte weg te leiden in alle onzekerheden van het leven. Het is van cruciaal belang dat we dit zouden begrijpen. God heeft een plan voor het leven van al Zijn volk, en het is niet Zijn wil dat ze de weg zouden gaan van hun eigen keuze. Zeker weten is het niet Zijn wil dat hun beslissingen zullen worden geleid door zaken zoals, “Hoeveel geld zal ik ontvangen?” “Zal ik werkelijk gelukkig zijn?”

In het Oude Testament leidde God Zijn volk duidelijk. De kinderen van Israel werden in de woestijn geleid door de wolkkolom en vuurkolom. Overdag konden ze in de lucht een donkere wolk zien. Tijdens de nacht konden ze dezelfde wolk zien, maar nu vurig en helder. Als die zich verplaatste, moesten ze zich verplaatsen. Als die zich niet verplaatste, moesten ze blijven waar ze waren. Als deze voor enkele maanden of zelfs een jaar onbeweeglijk bleef, dan moesten ze zich niet verplaatsen. Maar als ze in de woestijn nog maar net de vorige dag het kamp hadden opgezet en ze nu de wolk weer zagen verplaatsen, dan moesten ze onmiddellijk hun bezittingen inpakken en volgen.

In de woestijn mocht Gods volk veertig jaar lang geen eigen wil hebben. Ze waren Gods volk – een verkozen en verlost volk. Elke beslissing, wanneer te verplaatsen en wanneer te blijven, was aan God, niet aan hen. Ze moesten volledig afhankelijk zijn.

Moeten we dan denken dat God Zijn volk zo duidelijk wilde

Gods Belofte

leiden in Oud Testamentische tijden en hen nu zou overlaten aan hun eigen middelen?

We lezen ook van de Urim en de Thummim (Ex. 28:30, Num. 27:21, 1 Sam. 28:6). En het wordt duidelijk gemaakt dat een Israëliet, in twijfel wat hij moest doen, voor een antwoord een beroep kon doen op de Urim en Thummim. Zo vinden we dat David naar de Urim en Thummim vroeg voor een antwoord en zijn antwoord ontving. (Ernstig genoeg, vinden we het tegenovergestelde bij Saul toen God hem verwierp. Hij vroeg naar de Urim en Thummim, maar God gaf hem geen antwoord).

Wat waren de Urim en de Thummim? Dat is een interessant onderwerp en er lijkt wat onduidelijkheid over te zijn. De eigenlijke woorden betekenen “licht en volmaaktheid.” De Urim en Thummim waren nauw verbonden aan de Hogepriesters borstplaat, ofwel een deel ervan, of eraan gehecht. Wanneer navraag werd gedaan, werd een antwoord gegeven. Hoe? Dat wordt ons niet verteld. Sommigen hebben gedacht dat God uit de hemel sprak met een hoorbare stem. Anderen hebben gedacht dat God de gedachten van de hogepriester zo beheerste dat hij onfeilbaar het juiste antwoord gaf. Weer anderen hebben gedacht dat de letters op de borstplaat van de hogepriester oplichtten om een antwoord uit te spellen. Maar we weten het niet. Alles wat we weten, is dat God belooft heeft om door de Urim en Thummim te leiden. Nogmaals, zouden we moeten denken dat God Zijn volk in Oud Testamentische tijden zo duidelijk wilde leiden en hen nu zou overlaten aan hun eigen beslissingen?

Het is heel interessant dat één van de langste hoofdstukken in

Gods Belofte

de Bijbel aan het onderwerp goddelijke leiding is gewijd. Dit is Genesis 24 (67 verzen). Dat vertelt ons hoe Abraham's knecht heenging voor zijn meester Izaak om een bruid te zoeken – hoe hij biddend zijn weg moest gaan en hoe hij zeer duidelijk geleid werd. Er zijn in de Schrift meer verzen over Gods leiding in de zaak van het kiezen van een vrouw voor Izaak, dan dat er zijn over de schepping van de wereld! Helemaal aan het begin van het Nieuwe Testament, vinden we dat de wijzen geleid worden door een ster. Ziende een prachtige ster in de hemel, werd haar doel aan hen geopenbaard, en de ster volgende, werden ze geleid tot “waar het Kindeke was.”

God leidt Zijn volk nu niet door een wolkkolom of vuurkolom, door de Urim en Thummim, of door een ster; maar Hij heeft beloofd om hen te leiden door Zijn Woord en Geest.

a. Enkele Beloften van God om Zijn Volk te Leiden

“Hij zal de zachtmoedigen leiden in het recht, en Hij zal den zachtmoedigen Zijn weg leren.” (Ps. 25:9).

“Ik zal u onderwijzen, en u leren van den weg dien gij gaat; ik zal raad geven, mijn oog zal op u zijn” (Ps. 32:8).

“En de HEERE zal u geduriglijk leiden” (Jes. 58:11)

“En Ik zal de blinden leiden door den weg dien zij niet geweten hebben, Ik zal hen doen treden door de paden die zij niet geweten hebben; Ik zal de duisternis voor hun

Gods Belofte

aangezicht ten licht maken en het kromme tot recht; deze dingen zal Ik hun doen en Ik zal hen niet verlaten” (Jes. 42:16).

“En uw oren zullen horen het woord Desgenen Die achter u is, zeggende: Dit is de weg, wandelt in denzelven; als gij zoudt afwijken ter rechter- of ter linkerhand” (Jes. 30:21).

“Hij zal Zijn kudde weiden gelijk een herder; Hij zal de lammekens in Zijn armen vergaderen en in Zijn schoot dragen; de zogenden zal Hij zachtkens leiden” (Jes. 40:11)

“Ken Hem in al uw wegen, en Hij zal uw paden recht maken” (Speuk. 3:6).

“Uw woord is een lamp voor mijn voet en een licht voor mijn pad” (Ps. 119:105).

“Maar wanneer Die zal gekomen zijn, namelijk de Geest der waarheid, Hij zal u in al de waarheid leiden” (Joh. 16:13).

“Want zovelen als er door den Geest Gods geleid worden, die zijn kinderen Gods” (Rom. 8:14).

b. Enkele Gebeden voor Leiding

“HEERE, maak mij Uw wegen bekend, leer mij Uw paden” (Ps. 25:4).

“Leid mij in Uw waarheid en leer mij, want Gij zijt de God mijns heils; U verwacht ik den gansen dag” (Ps. 25:5).

“HEERE, leer mij Uw weg, en leid mij in het rechte pad, om mijner verspieders wil” (Ps. 27:11).

Gods Belofte

“Doe mij Uw goedertierenheid in den morgenstond horen, want ik betrouw op U; maak mij bekend den weg dien ik te gaan heb, want ik hef mijn ziel tot U op” (Ps. 143:8).

“Wij weten niet wat wij doen zullen, maar onze ogen zijn op U” (2 Kron. 20:12).

3. VALKUILEN EN MISSTANDEN

Hoewel God zo vriendelijk heeft beloofd om Zijn volk te leiden, vinden toch velen van hen (in ieder geval bij tijden in hun leven) het moeilijk om Gods wil te onderscheiden. Dat komt ongetwijfeld door de donkerheid en blindheid van ons verstand. Soms vallen wij ook onder de veroordeling, “Als ik naar ongerechtigheid met mijn hart zie, zal de Heere mij niet horen” (Eng. Vert.). Ongetwijfeld zijn er ook tijden dat ons geloof moet worden beproefd.

Toch is het een feit dat een persoon, die de ene keer de wil van God voor zichzelf duidelijk heeft onderscheiden, op een ander moment in het donker lijkt te zijn; en dat ook een persoon Gods zegen in zijn ziel geestelijk kan genieten en toch niet duidelijk kan voelen wat Gods wil voor hem is in een bepaalde beslissing die hij moet maken. Nu is het nodig om te waarschuwen voor valkuilen waarin sommigen zijn gevallen.

1. De Bijbel openen en geloven dat het eerste woord waarop het oog valt het woord voor leiding is.

We moeten erg voorzichtig zijn, want God is soeverein en heeft Zich bij tijden neergebogen om op deze manier te leiden. Maar het was nooit Gods bedoeling dat Zijn heilig Woord zo zou worden behandeld. (Sommigen van ons herinneren de ‘belofte kistjes’ – kleine rolletjes van papier netjes ingepakt in een prachtige kist, elk met een tekst erop; en een pincet om zichzelf aan een belofte te helpen!)

Maar veel serieus denkende mensen zoeken op deze manier

Valkuilen en Misstanden

om leiding. Na veel ernstige gebeden om leiding, wordt de Bijbel naar beneden gehaald, willekeurig geopend, en de vinger op de pagina gelegd zonder te kijken. Maar God heeft hier geen bevoegdheid voor gegeven; in de oudheid gebruikten de heidenen hun heilige boeken op deze manier.

Het verhaal wordt verteld van een persoon, deze methode volgend, die opende met: “Judas ... heengaande verworgde zichzelf.” Voelende dat dit niet zou werken, probeerde hij het opnieuw, om alleen maar aan te treffen, “Ga heen en doe gij desgelijks.” (We hebben het zelfs zien beschreven dat een derde poging opleverde: “Wat gij doet, doet het haastelijk.”) Duidelijk genoeg is dit niet de manier om Gods wil te onderscheiden.

2. Handelen op een plotselinge indruk van een tekst in de gedachten.

Weer moeten we voorzichtig zijn, want God spreekt door Zijn Woord toe te passen aan de harten van Zijn volk. Hoe velen zijn hier dankbaar voor, niet alleen in het zoeken van leiding, maar ook wanneer een bepaalde zoete belofte het hart vertroost in de dag van benauwdheid!

Maar hoe voorzichtig moeten we zijn! Bijvoorbeeld, als we ergens over bidden (zeker als het iets is wat we vooral graag willen doen), is het niet onwaarschijnlijk dat een tekst zoals, “Dit is de weg, wandelt in denzelven”, plotseling in onze gedachten zal opkomen. Ernstig genoeg, hebben mensen zo vaak gesproken dat ze een duidelijk woord van de Heere hadden om een bepaalde zaak te doen, en leefden om te bewijzen dat het plotselinge woord nooit van God kwam. We

Valkuilen en Misstanden

hebben genade nodig om te onderscheiden of een Woord van God, van onze eigen inbeelding, of zelfs van Satan is.

Op een keer was een jongen aan het bidden over de vriendschap met een meisje, genaamd Maria – en in zijn verborgenste gedachten, vroeg hij zich af of het goed was of niet. Maar zeer plotseling en onverwachts kwam het woord op: “Wees niet bevreesd Maria, uw vrouw, tot u te nemen.” Gelukkig besepte hij onmiddellijk dat dit woord nooit van God kwam.

Ook hebben velen gehandeld op het woord, “Doe alles, wat in uw hart is, want God is met u”, vergetende dat op het moment dat het woord in de Schrift gesproken werd (door Nathan), het een vergissing was, en hij terug moest om David te vertellen *niet* te doen van alles wat er in zijn hart was!

3. Handelen op een plotselinge indruk, maar geen tekst van de Schrift.

Dit is zelfs nog gevaarlijker dan de vorige. “Heere, verlos ons van verkeerde oefeningen”, bad een oude prediker.

We hebben plotselinge indrukken, soms erg krachtig; soms zijn ze terecht, maar vaak zijn ze verkeerd. Hoe menig godzalig man heeft de indruk gehad dat hij moest preken, en hij heeft toch geleefd om te bewijzen hoe hij zich had vergist! “Pas op voor indrukken!”, zei J.K. Popham.

Het onderwerp van dromen hoort hier bij. Hoe zit het met dromen? Het is duidelijk in de Schrift dat God Zijn volk door dromen heeft geleid. Toch is het even helder dat dit normaal gesproken onder bijzondere omstandigheden was (bv. Josef,

Valkuilen en Misstanden

de man van Maria, en de apostel Paulus – in tijden van crisis) en niet de standaard is voor vandaag.

Er zijn verslagen van opmerkelijke leiding door dromen (we denken aan *Genade Overvloeiende voor de Voornaamste der Zondaren*, het leven van Alfred Dye) – Maar we moeten erg, erg voorzichtig zijn. “De droom komt door veel bezigheid.”

4. Handelen of we vrijheid voelen in het gebed of niet.

Sommige godzalige mensen hebben een zaak geoordeeld naar de mate van vrijheid die ze voelden tijdens het neerleggen hiervan voor de Heere. Nogmaals, dit is gevaarlijk.

Als we werkelijk gezegend zijn met vrijheid in het gebed, dan is het een goed teken dat God zal antwoorden. Maar we zijn geen goede beoordelaars van onszelf en onze gevoelens. “Arglistig is het hart, meer dan enig ding.” Vleselijke vrijheid kan vaak verkeerd worden aangezien voor genadige vrijheid. En als er iets is dat we heel graag willen, waar onze harten op gezet zijn, dan is het niet onwaarschijnlijk dat we op een of andere manier een wonderlijke mate van vrijheid zullen vinden tijdens het vragen hiervoor.

5. Loten Werpen.

Vandaag de dag horen we hier weinig over, maar vroeger was het vrij gebruikelijk. De zaak werd niet lichtvaardig behandeld, maar alleen na ernstige gebed en oefening (en misschien vasten) werd het lot geworpen. In deze zaak werd een beroep gedaan op het werpen van loten in de Schrift, als de autoriteit ervoor.

Maar God heeft geen gebod gegeven. Het is waar dat er in de

Valkuilen en Misstanden

Bijbel gelegenheden waren dat loten geworpen werden, maar deze gelegenheden waren bijzonder ernstig (bv. de zondebok op de verzoendag; het verkiezen van een apostel om de plaats van Judas Iskariot in te nemen). We hebben zijn bij het zoeken naar Gods wil niet gerechtvaardigd in het volgen van deze praktijk.

Misschien dat de persoon die het beroemdst is voor het werpen van loten om Gods wil te onderscheiden, John Wesley is. Hij had zelfs een apparaat dat hij kon gebruiken, die hij bij zich droeg. Maar in wat voor een droevige positie bracht het hem! Toen George Whitefield edelmoedig naar voren kwam om de leerstukken van genade te verdedigen, en in het bijzonder de verkiezing, wierp John Wesley loten of hij zijn pen ter hand moest nemen en hem te bestrijden. En het lot zei: "Ja."

6. De zaak kiezen die u het minst verlangt.

Enige jaren geleden was het een populaire overtuiging dat ongeveer als volgt ging. Als u een belangrijke keuze moet maken tussen twee zaken, kies altijd wat u het minst leuk vindt, dat wat het pijnlijkste is voor het vlees.

Een tijdlang was deze overtuiging erg populair. Maar hier zitten ernstige gebreken aan. Het is waar dat God Zijn volk vaak leidt op pijnlijke paden; dat Hij hun verlangens en begeerten omverwerpt en leidt in een weg dat het vlees haat. Maar het is voor ons erg gevaarlijk om dit de grond te maken van onze keuzes.

Laat me toe om hier een persoonlijk woord te spreken. Toen

Valkuilen en Misstanden

ik voor het eerst in Bedfordshire¹ kwam om te preken, werd ik geconfronteerd met deze lering en gevraagd wat mijn mening hierover was. Mijn antwoord was dat ik het niet kon accepteren. Waarom? Om een eenvoudige reden. Als een jongen twee banen werd aangeboden, is het dan goed om “ja” te zeggen tegen diegene zonder vooruitzichten, en met onaangename omgeving en uren? En om “Nee” te zeggen tegen degene waar hij voor opgeleid is geweest? Dat zou het gevolg zijn geweest van het kiezen van de pijnlijkste weg – duidelijk een dwaze keuze.

7. Vragen om een nat en droog vlies.

Hier is een schriftelijke rechtvaardiging voor, maar o hoe voorzichtig moeten we zijn! Gideon werd geloof gegeven om dat zijn verzoek te maken, en God eerde hem daarin; en de auteur herinnert zich persoonlijk duidelijk geleid te zijn bij een gelegenheid om het vragen van een nat en droog vlies, en werd hierin door de Heere geëerd. Maar wat voor een voorzichtigheid is nodig!

U herinnert dat Gideon, in een tijd van grote nood, een teken verzocht dat God met hem zou zijn. Hij bad dat een wollen vlies, die hij buiten legde, de volgende ochtend nat zou zijn door de dauw, maar dat de hele aarde eromheen droog zou zijn; en vervolgens de volgende dag het omgekeerde: dat de aarde nat zou zijn, maar deze keer het vlies droog. En God eerde zijn geloof.

Soms vragen mensen om een teken, “Laat die of deze zaak

¹ Bedfordshire is een district of provincie in Engeland. Hier had ds. Ramsbottom nog nooit eerder gepreekt.

Valkuilen en Misstanden

gebeuren, dan zal weten wat juist is.” Bijvoorbeeld, “Als ik het juist heb, laat het dan onmiddellijk stoppen met regenen.” Gevaarlijke grond!

Is het u opgevallen dat Abraham's knecht vroeg om een bijzonder teken in Genesis 24? Maar wat verzocht hij? Als het meisje, waar hij tot sprak, hem verwelkomde, hem en ook voor zijn kamelen water om te drinken aanbood, mag ze dan de bestemde vrouw zijn voor Izaak. Maar dit was geen dwaas teken, een onnozel verzocht teken. Als dit zou gebeuren, zou ze een hardwerkend meisje zijn, één die haar ouders goed diende, en één die beleefd en vriendelijk was.

Wat zou vandaag gelijkwaardig zijn aan een dergelijk verzoek over een meisje? Niet zoiets dwaas als, “Als ze blauw draagt, laat haar dan diegene zijn”, maar eerder, “Als ik tot haar spreek over de dingen van God, en ze beantwoordt me welwillend, laat dit dan een teken zijn dat ik door mag gaan om vriendschap met haar te zoeken.”

Pas op voor valkuilen!

4. HOE KAN IK GODS WIL WETEN?

Na het geven van enkele waarschuwingen, moeten we tot de cruciale vraag komen: hoe kan ik Gods wil weten?

Allereerst, wat verder ook volgt, moet ik bidden: om God te vragen mij Zijn weg te leren, om mij te bewaren voor mijn eigen weg, en om mij op de juiste manier te leiden.

Er zijn een paar mooie gebeden in de Schrift, waar Gods volk de Heere gevraagd heeft om hen te leiden. Zoals Abraham's knecht in Genesis 24, zoekende Gods leiding, moeten we tijdens deze weg bidden – de hele tijd, “Ik op weg zijnde, de Heere leidt me...”

Enige jaren geleden, in een erg donkere nacht, stuurde de kapitein op een schip zijn schip de haven in. Het was algemeen bekend dat de toegang tot deze haven erg gevaarlijk was, vooral vanwege verborgen rotsen. Dit wetende, ging één van de passagiers naar het dek en vroeg de kapitein een eenvoudige vraag: “Hoe bestuurt u keer op keer het schip veilig de haven in?” Het antwoord van de kapitein was even eenvoudig. “Ziet u die drie rode lichten?”, zei hij, “Ik moet de positie van het schip zo manoeuvreren dat alle drie lichten op één lijn zitten. Dan kan ik rechtdoor zeilen. Maar niet tot voor die tijd! Als ik probeerde om vooruit te gaan *voordat* ik de lichten op één lijn heb, dan zou het een ramp worden.”

Hierin ligt voor ons een les. God heeft ons drie rode lichten gegeven. We moeten op God wachten, totdat de drie lichten op één lijn staan. Dan, en alleen dan, kunnen we veilig

Hoe Kan ik Gods Wil Weten?

vooruit gaan. Deze drie lichten zijn:

- I. HET WOORD VAN GOD.
2. PERSOONLIJKE OEFENINGEN VOOR GOD.
3. OPENINGEN DOOR DE VOORZIENIGHEID.

1. Het Woord van God

“Uw woord is een lamp voor mijn voet, en een licht voor mijn pad” Wat leert ons dit? Wat heeft het te zeggen over de zaak die ons bezig houdt?

Als een zaak duidelijk geboden is, dan is er geen noodzaak om voor verdere leiding te vragen. Net zo als een zaak duidelijk wordt verboden, dan moeten we de Heere niet vragen of we toestemming hebben om het te doen of niet.

Als jonge man was J.C. Philpot predikant in de Kerk van Engeland. Na een tijd kwam hij tot de overtuiging dat, in zijn positie, hij gedwongen werd om dingen te doen die in de Schrift verboden waren. Hij begroef mensen, over wie hij geen hoop had, en toch zei hij: “In de vast en zekere hoop van een heerlijke opstanding.” Hij bediende het Heilig Avondmaal en zei, “Het bloed van Christus, voor u gestort”, de hele tijd wetende dat enkele deelnemers openlijk goddeloos waren en één zelfs verdacht werd van moord.

Hij begon dus te bidden. Zijn gebed was dat God hem zou laten zien wat hij moest doen. Maar hoewel hij bad, was God stil. Na veel maanden met dit gebed om leiding, was het alsof God tegen hem zei: “Mijn Woord is heel duidelijk. Het vertelt u wat u moet doen. Er zal verder geen licht over komen.”

Hoe Kan ik Gods Wil Weten?

Als een jongen of meisje groeit in de kennis van de waarheid, zo zullen realiseren dat God in veel gevallen in Zijn Woord al heeft gesproken. Maar hier komen de “drie lichten” aan de orde. Er zijn enkele zaken waar in de Schrift geen definitief onderwijs over is, en er zijn andere zaken waar in zichzelf geen goed of verkeerd in is – bijvoorbeeld, de keuze tussen twee banen, welk huis te kopen, op school door te gaan of niet, of naar de universiteit te gaan of om te beginnen met werken.

Bid dan dat God op een bijzondere manier Zijn Woord op uw geweten indruk wil laten geven – zowel wanneer u het leest in het verborgene en wanneer u luistert naar de prediking van het Woord. God spreekt door de prediking van Zijn Woord.

Soms is het wijs om te proberen na te denken over alle dingen voor en alle dingen tegen de zaak. Ze kunnen gelijk zijn in aantal. Bid over deze dingen, en zoek genade om hen in het licht van Gods Woord te brengen. Na een bepaalde tijd zult u zien dat God, sprekend door Zijn Woord, aan de ene kant één voor één van zulke zaken zal opheffen, en aan de andere kant sommige zaken zal bevestigen. Het is een heel profijtelijke en vernederende ervaring om in deze weg te wachten op God, en om te zien dat het licht en macht van Gods Woord de redenen voor de ene wijze van handelen verstrooit en de redenen voor het tegenovergestelde op een zoete manier bevestigt. Maar onthoud dit! Soms zal dit het geheel tegenovergestelde zijn van wat u verwacht (of wat u misschien heimelijk zou hebben gewild).

Hoe Kan ik Gods Wil Weten?

2. Persoonlijke Beoefening voor God

Natuurlijk is dit nauw verbonden met wat hieraan vooraf is gegaan. De cruciale zaak is: beoefen het grootste wantrouwen over uzelf. Hoe bedrieglijk zijn onze vleselijke harten als er iets is wat we graag zouden willen hebben.

Wees er zeker van dat u werkelijk Gods wil wilt doen. Soms bidden we tot God om ons Zijn wil te tonen (en onze vleselijke harten denken, “Als ik niet verlang, dan hoef ik het niet te doen!”) Soms is het wijs om raad te vragen aan een oudere, godzalige vriend. Er wordt zo veel gezegd over het “niet leunen op een vlezen arm” – en, natuurlijk, moeten we dat nooit doen. Maar soms is het hoogmoed: we zijn te hoogmoedig om iemand anders advies te vragen. Soms kan iemand anders licht op ons pad werpen; soms een toepasselijke Bijbeltekst citeren; soms spreken over een persoonlijke ervaring in een vergelijkbare situatie. Ook helpt het spreken met een vriend hierover om dingen in onze eigen gedachten duidelijker te maken.

Het belangrijkste punt in persoonlijke beoefening, is om het voorbeeld van de Heere Jezus proberen te volgen. Vergeet nooit dat “Christus ons een voorbeeld heeft nagelaten, opdat we Zijn voetstappen zouden navolgen.”

Wanneer er geen duidelijke aanwijzing in de Schrift is, is een goede vraag om te stellen: ZAL HET MIJ GEESTELIJK HELPEN OF ZAL HET MIJ HINDEREN? Eert het de Heere? Heeft een hobby of een interesse een goede uitwerking, of trekt het mij bij de Heere vandaan? Zal het door een verandering in de voorzienigheid – bijvoorbeeld, een verandering van baan – voor mij makkelijker worden om de

Hoe Kan ik Gods Wil Weten?

diensten in Gods huis te bezoeken? Of moeilijker?

Vaak wordt de geschiedenis van William Romaine verteld. In zijn dagen, was hij wellicht de populairste prediker in Londen. (Zelfs wereldse mensen bezochten Londen om Garrick te zien acteren en om Romaine te horen prediken!) Bij een gelegenheid was Romaine met een groep mensen, en stelden ze voor om een kaartenspel te doen. Hij leek het er mee eens te zijn; in ieder geval zei hij er niets over en de kaarten werden uitgedeeld. Maar net voordat het spel begon, zei hij: “Laat ons over het spel eerst Gods zegen zoeken.” Zijn metgezellen waren verbaasd. Na een tijd, zei één van hen: “U kunt niet Gods zegen vragen over een kaartspel!” “Tja”, was zijn antwoord, “Als ik er niet eerst Gods zegen over kan vragen, dan kan ik niet deelnemen!” Hier is een cruciaal uitgangspunt: **KAN IK ER GODS ZEGEN OVER VRAGEN?**

Eén van de beste dingen die ooit geschreven zijn over het onderwerp van goddelijke leiding, is John Newtons prachtige brief, geschreven aan een vriend, die hem over dit onderwerp had geraadpleegd.² Eén punt dat hij benadrukt: **HET BELANG VAN EEN TEER GEWETEN**. In feite legt hij hier meer nadruk op, dan op iets anders. Als mijn geweten teder wordt gehouden in de vreze van God, dan zal ik niet tegen Gods wil in willen wandelen. John Newton voelde dat dit meer waarde had dan welke hoeveelheid van ingebeeldde woorden of visionaire ervaringen dan ook.

² Pagina's 324-331 in Volume I van *The Works of John Newton*, Recent gepubliceerd door The Banner of Truth Trust. Dit is ook verschenen op pagina's 368-372 in *Gospel Standard* 1989.

Hoe Kan ik Gods Wil Weten?

Neem een bekwame muzikant; zijn oor is heel gevoelig. Als hij een disharmonie hoort, weet hij onmiddellijk dat er iets verkeerd is; in zijn geest klinkt het vals. Zo ook als mijn geweten heel teer is in de vreze des Heeren, als ik in een verkeerde weg begin te wandelen, zal mijn geweten vals gaan klinken; ik zal weten dat iets niet helemaal juist is. Wanneer ik terugkeer naar de juiste weg, dan is er een gevoel van goddelijke goedkeuring.

Zo hebben we het interessante geval met Apollos (Hand. 18:27). Hoe leidde God hem naar Korinthe, waar het Zijn doel was dat hij overvloedig gezegend zou worden? Geen duidelijk woord – geen visioen – niets opmerkelijks. “Hij was geneigd” om te gaan. En dat bleek juist.

Mogen we zoeken om teer te wandelen in de vreze van God. (“Niet onverstandig, maar verstaande, welke de wil des Heeren zij.”) Dit is cruciaal in de persoonlijke ervaring van goddelijke leiding. Het is precies het tegenovergestelde, van wat we soms horen, vaak fraai gesproken: “Ik voelde me geleid tot...”

3. Openingen door de Voorzienigheid

Kijk altijd naar Gods hand in de voorzienigheid. “Die opent, en niemand sluit, en Hij sluit, en niemand opent.” Maar wees voorzichtig met één ding. Een opening door de voorzienigheid *op zichzelf* is Gods leiding niet.

Neem, bijvoorbeeld, Mozes. Als ooit een man een “wonderlijke opening door de voorzienigheid” had, dan was het Mozes. Hij zocht nooit naar zijn positie aan het hof van Farao. Op de verbazingwekkendste manier beschikte God dat

Hoe Kan ik Gods Wil Weten?

hij door Farao's dochter in de biezen gevonden zou worden, aan het hof gebracht en "onderwezen werd in alle wijsheid der Egyptenaren." Wat een zaak zou hieruit gemaakt kunnen worden! "Mozes, wat een wonderlijke gelegenheid hebt u ten goede! Wat een invloed! Hoe zult u uw broeders kunnen helpen! Een Israëliet, en toch een prins aan Farao's hof! U zocht de positie niet. God gaf het u!" Maar, nee! Dit was *niet* Gods wil voor Mozes. "Door het geloof heeft Mozes, nu groot geworden zijnde, geweigerd een zoon van Farao's dochter genoemd te worden; Verkiezende liever met het volk van God kwalijk gehandeld te worden, dan voor een tijd de genieting der zonde te hebben; Achtende de versmaadheid van Christus meerderen rijkdom te zijn, dan de schatten in Egypte." Dus we geven dit waarschuwingswoord: een wonderlijke opening is niet altijd Gods leiding.

Maar, aan de andere kant, als dan we voelen dat we geleid zijn op een bepaalde weg, en God sluit uiteindelijk de deur, dan kan dit Gods wil voor ons *niet* zijn. (Natuurlijk is er soms beproeving van het geloof; soms houdt God ons wachtende.) Maar hoe vaak hebben we mensen horen spreken over het duidelijk geleid zijn in een bepaalde zaak – en toch is het nooit gebeurd, bewijzende dat hun oefeningen verkeerd waren! We moeten verlost worden van verkeerde oefeningen. Een definitief gesloten deur bewijst dat het Gods wil niet was.

Maar soms leidt God ook op een positieve manier met het openen en sluiten van deuren. Handelingen 16, verzen 6 tot 10, zijn hier een prachtig voorbeeld van: gesloten deuren, en daarna de juiste deur geopend. Paulus en zijn metgezellen "werden van den Heiligen Geest verhinderd het Woord in

Hoe Kan ik Gods Wil Weten?

Azie te spreken” – een gesloten deur. “En aan Mysie gekomen zijnde, poogden zij naar Bithynie te reizen; en de Geest liet het hun niet toe” – weer een gesloten deur. Daarna (vers 9) op een hoogst opmerkelijke manier, *opent* de Heere een deur (het lijkt er één te zijn die Paulus niet verwachtte): “En van Paulus werd in den nacht een gezicht gezien: er was een Macedonisch man staande, die hem bad en zeide: Kom over in Macedonie, en help ons. Als hij nu dit gezicht gezien had, zo zochten wij terstond naar Macedonie te reizen, *besluitende daaruit*, dat ons de Heere geroepen had, om denzelven het Evangelie te verkondigen.” Wat een leiding ontving Paulus door open en gesloten deuren – en, natuurlijk komt punt 2, “persoonlijke beoefening”, hier ook naar voren. In zijn geest was hij “daaruit besluitende” wat Gods wil voor hen was. (We kunnen punt 3 niet scheiden van punt 2, of 2 van 1.) Maar soms is voor ons een goed gebed: HEERE, SLUIT VERKEERDE DEUREN.

Praktisch gezien kan een jongen solliciteren voor een baan. Er zijn drie mogelijkheden. Hij bidt erover. Vanuit geen enkel oogpunt lijkt de een grotere voorkeur te hebben dan de andere; hij kan er geen licht over krijgen. Dus hij vertrouwt de zaak aan de Heere toe. En wat gebeurt er? Hem wordt één vacature aangeboden, en de andere geweigerd – Gods wil voor hem. (Of, het kan zijn dat alle drie gesloten worden. Dan moet zijn beoefening opnieuw beginnen.)

5. BESLUIT

Jaren geleden, toen ik me grote zorgen maakte wat Gods wil was, waagde ik het om een zeer godzalige oude man te vragen hoe *hij* Gods wil zou onderscheiden. Enigszins verbaasd, keek hij naar mij, en zei, “Waarom? Ik zou Hem vragen, en Hij zou het me vertellen!” De lieve oude man meende het. Hij was niet verwaand. Hij leefde erg dicht bij de Heere en leek altijd de gezindheid van de Geest te hebben. Toch is het met de meesten van ons niet zo eenvoudig, of rechttoe rechtaan! Daarom hebben we op de voorgaande pagina’s geprobeerd om enkele aanwijzingen te geven hoe Gods wil onderscheiden kan worden.

Maar wat, als we na veel gebed en lang wachten op de Heere, nog steeds onze weg niet kunnen zien? Wat moeten we doen? Soms *is onze duisternis ons licht*. Dat mag misschien vreemd lijken om te zeggen. Wat bedoelen we? We bedoelen dit. Soms is kan een persoon terecht niet zien wat hij moet doen. En dat is Gods stem tegen hem – hem zeggend dat hij niets moet doen. Omdat hij niet kan zien in welke weg hij moet gaan, zegt God tegen hem dat hij *niet* moet gaan. Dus zijn duisternis is zijn licht.

Maar soms *moet* een beslissing genomen worden. Misschien vandaag of morgen. Het moet of ja of nee zijn. Maar nog zijn we besluiteloos, nog niet zeker. Heeft God ons in de steek gelaten? Nee. Maar soms is Zijn handelen erg mysterieus. Wat moeten we dan doen? Werp onszelf volledig op de Heere en pleit met Hem dat wat we ook doen juist zal zijn.

Besluit

Vaak is in het terugkijken dat we Gods hand zien, leidend, begeleidend, openend, sluitend, bedwingend, beperkend. Maar op dat moment lijkt alles donker. Nu lijkt alles zo duidelijk: alles op zijn plaats, alles goed. Dan,

“Zegenen we de hand dat leidde,
Zegenen we het hart dat plande.”

Tot besluit geloven we vast, wanneer iemand in eerlijkheid en oprechtheid, in de vreze van God, wil doen *wat juist is*, dat God hem niet toelaat om verkeerd te handelen.